

LAIVAS

No. 24. Metai XIII

Birželio-June 10, 1933

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

" L A I V A S "

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĖS ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

ROM. 11, 33—36

O, Dievo turtų, išminties ir žinojimo gilybė, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilygiata. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

E v a n g e l i j a .

MAT. 28, 18—20

ANUO metu tarė Jėzus savo mokyti-niams: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tad ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.

ŠV. ANTANO ARTIMO MEILĖ

Šventas Antanas parodė savo meilę Dievui, mylėdamas savo artimą, kuriam vargus ir kentėjimus jis visuomet rūpino-si lengvinti. Juos ramindamas gydė ligo-nius, neregiamus gražindavo regėjimą, rai-šiams išmelsdavo galybę vaikščioti, ir net numirėlius prikėlė. Šita meilę rodė ir savo priešams. Jis darė gerą tiems, kurie jį nekeitė ir meldėsi už tuos, kurie dar Dievo nepažino.

Atsitiko kartą, kad klaidatikiai Ri-minos miesto nutarė Šv. Antaną nunuo-

dyti. Jie kvietė jį dalyvauti pokily, ir bu-vo įdėję auodų į jo valgį. Dievo įkvėp-tas Šventasis suprato, kas čionai dedasi, tačiau nenusiminęs, bet pilnas artimo mei-lės jis sakė savo priešams: "Kad paro-dyti jums, kiek aš turiu savo širdyje meilės dėl jūsų nemiršančių sielų, aš val-gysiu šitą nuodingą valgį" Peržegnojęs valgė užnuodiatą valgį, kuris jam nebeuž-kenkė. Jo priešai nustebę ir sugėdinti pu-lė ant kelių prieš jį ir su tikrų nuoširdu-mu jie sugrįžo į Kristaus avydę.

Edvardas P. Einoris (L. K.)

Išsižadėjimas savęs yra trumpiausias kelias prie Jėzaus.

Nėra ramybės be Dievo.

Jeigu Dievą pamesime, viskas yra pamesta.

— Žmonės tada gražiai kalba, kai tie-są sako.

* * *

Kaip naujai gimusiam reikalingi vys-tyklai, taip naujai minčiai — nauji žo-džiai.

MARIJA IR JAUNIMAS

Išauklėjimas vaikų krikščioniškos doros dvasioje yra tai svarbiausias dalykas, kadangi nuo šito parena ne vien tik jų pačių liglaikinė ir amžinji laimė, bet ir kiekvienos valstybės ir Bažnyčios ateitis. Gi šitie vaikai, šitas jaunimas, kursai dabar dar tik auga ir bręsta, laiku bėgant, užims svarbią vietą šeimoje, valstybėje ir Bažnyčioje.

Gi vaiko širdis panaši dirvai, kuri išduoda gerus, ar blogus vaisius pagal tą, kaip šita dirva išdirbta ir kokio sėkla į ją įsėta. Gi vaikas tai lyg vaismedžio skiepas, įsodintas sode: tikroji priežiūra išaugina gerą vaismedį, be priežiūros skiepas išauga į kreivą, ištižusį medį ir neša netikusius vaisius. Vaiko siela tai vaškas, iš kurio galima išplipdyti arba angelo, arba velnio pavidalą. Vaikui augant ir bręstant, padarytieji įspūdžiai palieka visam amžiui jojo širdyje ir įbrėžia aštrius bruožus, kurie visam gyvenimui palieka neišdildomi, kaip kad ant medelio užbrėžti bruožai neišnyksta, bet, jam augant, eina kaskart žymnia.

Suaugusio ir subrendusio žmogaus sielą, visą jojo būdą jau nebegalima visai perdirbti, bent labai sunku, kaip kad sunku sulenkti suaugusį medį. Šitą gerai suprato jau senovėje. Šitoksai Seneka išminčius jau senai prieš KRISTUI užgimsiant buvo pasakęs, jog esą lengva vesti jaunuolių protai, bet labai ir labai sunku išdildyti klaidos, su kuriomis esame išaugę. Šita suprato ir liteuviai, kurių įgimtoji išmintis sudarė patarlę: "Kokio kvapo statinys prisisiurbia iš pradžių, tokiu ir irdamas kvėpia!"

Taigi nėra ko stebėtis, jei JĖZUS KRISTUS, tas atgavintojas pasaulio išvaizdos, mūsų Atpirkėjas ir Mokytojas taip brangino ir mylėjo vaikus, priartinamas juos prie savęs ir laimindamas.

"Jie atnešė pas Jį kūdikių, kad Jis jų prisileistų. Mokytiniai gi varė atnešančius šalin. Pamatęs juos, JĖZUS *buvonepatenkintas* ir jiems tarė: Leiskite mažutėliams eiti pas mane ir nedrauskitė jiems, nes tokių DIEVO karalystė.... Ir Jis juos laimino, apkabindamas juos ir dėdamas ant jų rankas" (Mork. X. 13. 16). Gi Jis stačiai "nepatenkintas", kad neprileidžia prie Jo vaikų ir liepia "leiskite", kadangi Jis nori, kad šitie vaikučiai pažintų Jį, pamylėtų, prisiklausytų Jam ir elgtųsi pagal Jojo mokslą!

Negan dar šito! "Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu, tas mane priima. Kasgi papiktina vieną iš šitų mažutėlių, kurie į mane tiki, tas vertas, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo ir kad jis būtų nuskandintas jūrų gilumoje. Deja pasauliui dėl papiktinimų!" (Mat. XVIII. 5—7) Argi dar reikia aiškesnio grąsinimo ir bausmės, kaip kad šita?! Ir už ką? Gi jei vaiką, t. y. jaunimą vesime ne vedančiu prie JĖZAUS keliu, bet tvirkinsime jį savo žodžiais, ar darbais!

Šitą JĖZAUS mintį gerai suprato Jo įsteigtoji R. K. Bažnyčia ir todėl iš pat savo gyvenimo pradžių ji nesiliauna kreipusi savo didžiausio dėmesio į dorą auklėjimą vaikų, priverstinai ragindama katalikus mokyti vaikus ir jaunimą tikėjimo, steigdama žemąsias ir aukštąsias mokyklas ir universitetus. Mat, reikia nepamiršti, jog primieji universitetai yra atsidarę tiktai popiežiams dėka, ir jie buvo vedami dieviškosios po Aukščiausios galvos priežiūra. O jei šiandieną šito nebėra, tai šio dėlei ir mūsų brangus jaunimas aukštesniose mokyklose nukrypsta nuo doros ir daro neapsakomos žalos visam pasauliui!

R. K. Bažnyčia iš pat pradžių pa-

vesdavo jaunimą Švenčiausios Marijos globon, o ir šiandieną ypatingu būdu atkreipia jaunimo akis į tą dangiškąją Motinėlę, kadangi niekas kitas tiek, kiek Ji, nesupranta doro išauklėjimo jaunimo svarbos ir niekas kitas tiek juomi nesirūpina!

DIEVO Motinos su JĖZUMI Kūdikieliu ant rankų paveikslas daro neapsakomai meilingaus ir griaudaus išpūdžio. Iš vienos pusės, šitoksai paveikslas prime na vaikui, kad štai šitas dailus Kūdikėlis tai Jojo Geradėjas, auo kurio pareina jo ir jo tėvų gerovė, kursai turi ištiesęs rankutes, lyg kad vadindamas jį prie savęs, kad vaikas Jį pamylėtų ir iš Jojo gautų reikalingų malonių ir dovanų. Iš kitos pusės, šitoksai paveikslas primena jam, jog kaip kad šituo Kūdikėliu JĖZUMI kuo labiausiai rūpindavosi ta Jojo Motina, taip dabar ta pati yra ir jojo dangiškoji Motinėlė, kuri ir juomi rūpinasi daug daugiau, kaip kad jojo žemiškoji motina, ir ima jį savo globon, pažadėdama apsaugoti jį nuo visų nelaimių ir pavojų, jei jis šaukiasi Josios pagalbos, jei jis mylės Ją kaip kad geriausiąją Motinėlę. Taigi vaikas, iš pat mažens mokinamas pamylėti šitą Motiną, jau pačia nuojauta pradeda glaustis prie dangiškosios Motinėlės, kad dar tikrai ir nesuprasdamas pilnos "Sveika Marija" žodžių prasmės.

Vaikas, pradėdamas bręsti, t. y. virsdamas jaunuoliu, ar jaunuole, mokinamas tikėjimo, pradeda jau sąmoningiau glaustis prie Švenčiausios Marijos, rasdamas Joje savo idealą.

Reikia nepamiršti, jog brendimo tarpas tai idealo tarpas. Brendimo laikotarpyje bernaitis ar mergaitė labiau, kaip kad subrendus į vyrą, ar moterį yra palinkęs prie visa to, kas yra idealu, t. y. kas aukšta, kas prakilnu. Suaugusio širdy lieka tiktai tiek idealo, kiek jis buvo persisunkęs juomi jaunystėje. Juo giliau jau

nuolio, ar jaunuolės širdyje įsidaigina idealas, juo stipriau jis laikosi ir laikui bėgant; tačiau jis veikia išnyksta, jei idealas nebuvo giliai įdiegęs savo šaknių. Tai aiškiai priparodo gyvenimas.

Štai, tikybinėje dvasioje auklėjamas jaunuolis, kursai dar vaikas būdamas yra pripratęs DIEVO Motinoje matyti ir savo Motiną, dabar bręsdamas ir sąmoningai galvodamas, atkreipia savo akis visų pirma į Švenčiausiąją Mariją, ir mato Joje tikrąjį idealą. Gi iš tikrųjų, kas daugiau, kaip Ji buvo pasiaukojusi DIEVUI ir žmonėms?! Kas labiau kentėjo čia ant žemės?! Kas daugiau rūpindavosi ir rūpinasi žmonių liglaikine, o ypač amžinąja gerove? Ką reiškia visi pasaulio didvyriai, sulyginus su Jąja? Ką reiškia visų pasaulio išminčių, mokslinčių išmiatis, sulyginus iš Šventosios Dvasios Josios gautomis dovanomis?!

Ir štai jaunuolis ar jaunuolė atsivaiduodami Švenčiausiąją Mariją aukojant savo nekaltybę DIEVUI, besimokinant iš Šventojo Rašto išminties, paniekinant žemiškąsias gerybes ir smagumus, aukojant savo Sūnų baisingiausiai mirčiai, kad žmonės pasiliosuotų iš po velnio vergystės ir viešpatavimo, savaiame persiima noru ir troškimu stropiai mokytis, išlaikyti nekaltybę, šalintis visa, kas šlykštu ir nepadoru, lavinties meilėje DIEVUI ir artimui, aukoti savo triūsą ir net gyvybę už savo artimuosius, už savo Bažnyčią, už savo tėvynę!

Šituo idealu, kartais kad ir ne visai sąmoningai, jis persiima ypač dėlto, kad jis žino, jog dangiškoji motina iš aukštybių žiūri ing jį, palaiko jį ir stiprina, gydo jam susirgus, ištiesia ranką, jam suklu pus, apsiaučia apsiaustu, žeriškųjų jūrų audrai užėjus!

Šitoksai įsižiūrėjimas į Mariją, šitoksai Jąja pasitikėjimas pagimdydavo tūkstančių tūkstantis jaunikaičių ir mer-

gelių, atsidavusių visa širdimi DIEVUI, Bažnyčiai ir tėvynei!

Taigi Bažnyčia ypatingu būdu ir pveda jaunimą Švenčiausios Marijos ir DIEVO Motinos globai.

16-me šimtmetyje garsus savo pamaldumu į DIEVO Motiną šv. Pilypas Nerietis patėmyjo, jog jaunimui ypatingai Gegužės mėnesyje gręsia kūniškojo ištvirkimo pavojus. Susirūpinęs šiuomi, jis meldžiasi į Švenčiausiąją ir gauna įkvėpimo per šitą mėnesį ypatingai melstis ing Jąją ir prie šios maldos patraukti ypatingai jaunimą. Ir štai, nuo šio laiko prasidėjo visoje Bažnyčioje pamaldos ing Ją, kurias Bažnyčia apdovanoja dideliais atlaisais visiems, kurie per visą šitą mėnesį meldžiasi ing Švenčiausiąją Mariją.

Žinodama, kaip naudingas ypač jaunimui Rožančius, Bažnyčia ir kitą mėnesį būtent Spalių, skyrė tai "Paslaptinajai Rožei" pagarbinti.

Mat, Švenčiausioji DIEVO Motina, būdama ir mūsų Motina, rūpinasi visais mumis, o ypač jaunimu, daug daugiau, kaip kad visos pasaulio geriausios motinos, o būdama gailestingoji dangaus ir žemės Karalienė ir Švenčiausios Treybės numylėtoji, Ji išgauna iš DIEVO begalinių malonių, kurias gausiai išdalija besiglaudžiančiam prie Jos jaunimui.

Laimingi tad gimdytojai, kurie iš pat mažens pratina vaikus prie atsidavimo Švenčiausiai Marijai, kadangi iš mažens įpratusio DIEVO Motiną mylėti jaunimo širdyje nekados pilnai neužgęsta meilės kibirkštis: kad kartais jis ir sugenda, pakliuęs į pasaulio pinkles, tai visgi, laikui bėgant, šita meilės kibirkštis Švenčiausiai Motinai vėl pradeda žerėti ir liepsnoti ir pagaliau, šitoksai, kad ir jau pasenęs, grįžta prie savo dangiškojo Tėvo ir savo dangiškosios Motinėlės ir atgailos ašaromis nuplauna savo supurvintą sielą!

Antra vertus, kaip tai nelaimingi gimdytojai, kurie nesirūpina vaikų širdin

įdiegti meilės DIEVUI ir Jojo Motinai daigo! Jie senatvėje pamato, bet jau po laikui, jog savo vaikams jie nedavė tikrojo peno, kursai pasotintų vaikų sielą, ir todėl vaikai skursta velnio vergijoje, gi jie patys užtraukia ant savęs DIEVO bausmę, kadangi: "kas nesirūpina savaisiais, o ypač namiškiais, tas išsigynė tikėjimo ir yra piktesnis už netikintį!" (I Tim. V. 8)

Deja! tokiems gimdytojams! Deja ir tokioms valstybėms, kurios neleidžia jaunimui glaustis prie savo dangiškojo Tėvo ir dangiškosios Motinėlės! Išyra šeimos, o su jomis kartu žlunga ir valstybės!.. A. B.

POPIEŽIAUS PIJAUS X BEATIFIKACIJA. — Labai nudžiugo popiežiaus Pijaus X mylėtojai, kad daromi nauji galutiniai žingsniai prie jo paskelbimo palaimintu (beatifikacijos). Mgr. Pierami Cistertų vienuolijos generolas įteikė Apeigų Kongregacijai nemaža dokumentų apie minėtąjį popiežių. Tuo reikalu Romoje įvyko paskutinis vien tik tam tikslui sudarytas teismo posėdis. Pijus X dar bavosi keturiose vyskupijose. Tose vyskupijose, kiekvienoje atskirai jau buvo nagrinėjimas tiriamas jo gyvenimas. Surinktos apie jo gyvenimą žinios paduotos Apeigų Kongregacijai, kurios galioje yra rūpintis šventųjų ar palaimintųjų paskelbimu.

Prie palaimintu paskelbimo jau ruošiamasi aštuoneri metai. Prieš pradėdami beatifikaciją pirmiausia, viešai pripažino papiež. Pijaus XI dorybių herojiškumą, t. y. paskelbė garbingu.

Iš pop. Pijaus X gyvenimo surankiotų ir ištirtų žinių tarpo yra daug atsitikimų, kurie žavėte žavi žmogų. Tikintieji meldžiasi, kad greitai ir sėkmingai būtų išnagrinėtos bylos. Taip pat daug kas meldžiasi prašydami minimo popiežiaus užtarymo.

NOVENA

prie Dievo Motinos Nuolatinės Pagelbos

Žinia apie Stebuklingą Paveikslą Motinos Dievo nuolatinės pagelbos.

Nuo senų laikų, ant salos Kretos garbindavo paveikslą švenčiausios Marijos Panos po vardu Nuolatinės Pagelbos. Penkioliktame amžiuje paveikslas šitas buvo atvežtas į Rymą, į bažnyčią šv. Mateušo, o Balandžio 26 d., 1866 m. buvo iškilmingai įstatytas dideliame altoriuje bažnyčios Tėvų Redemptoristų, o Birželio 23 d., 1867 metais vainikuotas.

Šaukime su tikėjimu ir viltimi Nenustojančios Pagelbos Karalienės širdies Jėzaus, o viską per Jos užtarymą nuo Jo apturėsime!

Šventė Motinos Dievo Nuolatinės Pagelbos yra apvaikščiojama nedėlioje po užgimimo švento Jono Krikštytojo.

PAŽADINIMAS.

Iš visų vardų, kokius duodavo tikintieji Švenčiausiai Panai, norėdami garbinti šitą Dievo Motiną, vardas Nuolatinės Pagelbos, kurį sau mielaširdyste švenčiausios Širdies išprašė, labai daug ir mums ji duoda vilties, kad apturėsime reikalingų malonių. Šventasis Bernardas sako: Marija, nežiūri ar tas, kuris prašo yra teisingas ar ne, bet gelbsti visada ir visus prie Jos pagelbos šaukiančius.

Teismas Jai nepriklauso; Ji pilna malonės ir gerybės, Ji nori mums suteikti didžiausias dovanas ir išganyti kuo daugiau nusidėjęlių.

Šita visagalinti Poni turi daug

tikslų, norėdama gelbėti mūsų reikaluose taip dūšios kaip ir kūno. Galime tvirtai atsiduoti Jai kiekvienoje mūsų gyvenimo aplinkybėje ir tegul mūsų nedorumas mus negązdina. Eikim prie Jėzaus per Mariją, kalbant su šv. Bonaventūra: "Linksminkis, dūšia mano, ir tikėk nors labai nusidėjai, tavo teismas Dievo rankoje, bet tas Dievas yra tavo broliu, nuo to laiko, nuo kurio Jo Motina pasiliko Tavo Motina, per Ją tad eik prie Jėzaus, o prieisi lig Dangaus."

MALDA.

O šventa Pana Marija, kuri norėdama padidinti mano įsitikėjimą, geidei būti vadinama Motina Nuolatinės Pagelbos! šitai aš puolu prie Tavo sosto ir prašau, teikis visada mane ginti, gelbėk mane visuose mano dūšios ir kūno reikaluose, gelbėk mane pagundose, gelbėk nupuolime, gelbėk visokiuose nemalonumuose ir visuose varguose šito gyvenimo, o ypač mano mirties valandoje. O Motina gailiausias, duok maloningai, idant aš kiekvienoje savo gyvenimo valandoje bėgčiau prie Tavęs, ir Tavo pagelbos prašyčiau, o tikiu tvirtai, kad nuoširdžiai prašydama Tavo pagelbos, niekada nenustosiu Jos. O išmelsk man šitą malonę, idant su vaikišku persitikrinimu melsčiaus prie Tavęs, Motina mano, o tokiu būdu apturėčiau Nuolatinę Pagelbą Tavo ir išlaikyčiau iki gyvenimo pabaigos.

Palaimink mane, o Motina jaus-

mingiausia, mieliausia ir melsk už mane dabar ir mano mirties valandoje. Amen.

Kasdieninė malda.

O, Motina Nuolatinės Pagelbos, suteik man savo galingą pagelbą ir taip mane paguosc, kad aš niekad nepamirščiau Tavęs melsti. Amen.

Diena 1.

O Švenčiausia Dievo Motina! sveikinu Tave su džiaugsmu tikru vardu Nuolatinės Pagelbos, taip brangiu tau ir Tavo širdžiai, o taip-pat ir mano, o man pačiam reikalingu mano varguose.

Tegul visuomet ir visur patiriu Tavo Pagelbos, visose sunkiausiose mano gyvenimo sąlygose, o ypatingai mirties valandoje, tegul aš Jo sau išprašysiu šitame mano reikale per Švenčiausios Tavo Širdies sopulius po Kryžiumi. Amen.

Septynis *Sveika Marija* prie septynių Švenčiausios Marijos Panos sopulių.

Diena 2.

O, Nekaltai Pradėtoji, Marija, kaip Tau buvo pasakyta: "pas Dievą nei vienas daiktas nebus negalimas, ir nors sunkus yra nusidėlėlio sugražinimas, išprašyk mums visiems pasitaisymą, duok tikrą gailestį, ir greitą norą pasi-
O Marija, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

nyk, permaldauk Ji, idant mūs nebaustų, bet uždengtų savo šventa meile ir palaiminimu, palaimink taipat ir Tu, o geriausiaji Motina, prašau Tavęs per Tavo Švenčiausios Širdies sopulius po Kryžiumi.

Septynis *Sveika Marija* prie sep-

tynių Švenčiausios Marijos Panos sopulių.

Diena 3.

O Švenčiausioji Marija Pana, Dievo Motina, teikis pasiskubinti gelbėti šv. Bažnyčią, viso pasaulio nusidėjėlius ir tų visų, kurie šian dieną turi jį apleisti, ir kurie skaiestykloje kenčia, idant visi tame ir ateinančiame gyvenime semtumėm daugybę pagelbų, malonių ir suraminimų Tavo Nuolatinėje Pagelboje kaipo turte, visuomet mums atidarytame, ir meldžiame Tavęs o Marija per Švenčiausios Tavo Širdies sopulius po Kryžiumi.

Septynis *Sveika Marija* prie septynių Švenčiausios Marijos Panos sopulių.

Diena 4.

O Karaliene Širdies Jėzaus, kuri per nesuskaitytus stebuklus norėjai mums įkvėpti įsitikėjimą Tavo Nuolatinės Pagelbos, suteik idant aš visada prie Tavęs bėgčiau, nes jeigu aš nenustosiu Tavęs prašyti, Tu visada man padėsi. O Ponija mano, užlaikyk, padidink mannyje Dievo malonę, palaimink šitai mano Novenai, tegul geidimai mano kreipiasi prie didžiosios garbės Dievo ir mano sielos išganymo — tegul man niekada neišeina iš minties ta bailsi valanda, kurioje turėsiu iš visų savo darbų, žodžių ir minčių skaitlių išduoti; o Marija, gelbėk mane ir padėk, idant aš su išrinktaisiais Dievo, amžinos laimės datirti galėčiau, meldžiu Tavęs per Švenčiausios Tavo Širdies sopulius po Kryžiumi.

Septynis *Sveika Marija* prie septynių Švenčiausios Marijos Panos sopulių.

ŠV. ANTANO STEBŪKLAS

Šventas Antanas darė daug stebūklų. Kartą jo vyresnysis uždraudė jam be leidimo stebūklus daryti. Štai jam pro namus einant, pasigirdo riksmas. Pakėlęs galvą mato, kad žmogus puola nuo mūro. Kas gi daryti? Jam gi neklausus nevalia daryti stebūklas; meilė jo artimui buvo labai karšta. Jis nenorėjo, kad žmogus su-

sižeistų. Tad ranką pakėlė ir tarė: "Žmogau, palauk, aš einu pas vyresnįjį gauti leidimą daryti stebūklą."

Stačia galva krintantis žmogus per porą aukštų nuo žemės pakibo ore, gi Šventasis gavęs leidimą stebūklą daryti sugrįžo ir tą žmogų be susižeidimo ant žemės nuleido.

Vincas Gražulis.

Nors keletą turi šventųjų savo užtarytojais, turėk ypatingai pamaldumą prie Švento Juozapo. Jis yra labai galingas pas Dievą. Rodos, kad Dievas nori, kad kiti šventieji mums pagelbėtų ypatingame reikale, bet iš prityrimo žinau, kad garingas šventas Juozapas padeda visuose reikaluose.

Sv. Teresė.

Šventas Pranciškus Ksaveras turėjo didelį troškimą kentėti. Kai buvo jam apreikšta, kad teks daug nukentėti dėl Dievo, jis šaukė su džiaugsmu: "Dar daugiau, Viešpatie, dar daugiau!"

Mylėti Dievą ir išganyti savo sielą yra vienintelis reikalingas dalykas.

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Pas kun. Šeštoką svečiuose.

Kas atvažiuoja į New York'ą, ypač iš kunigų, nežinau, ar daug bus tokių, kurie būtų pirmus savo žvilgsnius nenukreipę į šį lietuvių tikrą prietelių? Taigi ir mudu "taxi" vežėjui nurodėme kun. Šeštoko adresą. Stebėjomės draiverio nusimanymu tokio didelio miesto gatvių, kad išukinėjęs daugybę gatvių gatvelių be jokios klaidos suradė nurodytą adresą ir privežęs prie pat kun. Šeštoko klebonijos durų sustojo.

Mus pasitiko linksmutis, kaip visa-

dos, šeimininkas. Bematant gospadinės pa tiekė mums šiltos vakarienės ir parėngė patalus nakvynei. Iš tiesų, koks svetingumas kun. Šeštoko ir gerumas jo širdies. Aš jo pavardę atmeau dar nuo 1906 metų, kai buvau prie leidžiamo tuomet Seinuose pirmo Lietuvoje paveiksluoto laikraščio "Šaltinio". Kiek tuomet toji pavardė buvo minima: tai laikraščiu prumeratą prisiunčiant sau ir savo giminėms, tai aukų įvairiems visuomenės reikalams suteikiant! Asmeniškai nebuvo tekę man ligšiol jo matyti. Atsidėjęs todėl stengiausi išžiūrėti į jo veidą, kad ilgam jo nepamirščiau.

Vakarą praleidome kuo smagiausiai, besikalbėdami apie Lietuvą ir jos reikalus. Klebonijos rūmas didelis, ypač man iš Lietuvos pirmą kartą atvykusiam, jis labai mojestotingai atrodė. Vidaus tačiau įrengimas labai kuklus ir nieko beveik nesiskiria nuo Lietuvos klebonijų. Vakarienė buvo labai gera, sveikai pagaminta, bet taip pat kukli, be jokių svai galų ir prabangų. Užsigarduoti, vieton kokių smaguriavimų, gavome įvairiausių vaisių: kriaušių, obolių, kavonų ir riešutų... Be galo man patinka tokios gospadoriškos, kaip sako, vaišės!

Prisišnekėję ligi valių valių, nuėjome poilsio — Tėvas Kudirka į antrą aukštą, o man prirengė salone labai plačią, kaip paprastai Amerikoje, lovą, kad galima gulėti kaip nori: ar skersai lovos, ar išilgai.

Miegoti pirmą naktį Amerikoje kad būčiau gerai miegojęs, negaliu pasakyti. Gatvės triukšmas neapsakomas! Dunda traukiniai, strytkariai, trata sukvežimiai, automobiliai, švilpia, rėkauja laivai uos-

te — negali užmerkti akių. Dabar, kai įpratęs į triukšmą, tai rodos jo nė nėra, bet naujai atvykstančiam nepakenčiamas dalykas.

Iš vakaro mūs gerbiamas šeimininkas paskyrė man šv. Mišias ryte laikyti 7 valandą, o Tėvui Kudirkai dar vėliau.

Mat, sako, po kelionės išsimiegokite ir pailsėkite! Bet kur tau taip ilgai išmiegosi. Mes pratę visuomet 5 būti gyvi, tai ir dabar galais negalais datraukėme ligi 6 valandos ir užsikėlėme abū. Pasimeldę, nuėjome į bažnyčią atlaikyti šv. Mišių. Bažnyčios dar visi tarnai miegojo. Tai mudu pats susiradome sau raktus, susiradome zokristijoje bažnytinius parėdus, apsirėdžiau aš, o paskui Tėvas Kudirka. Gera mudviem buvo, kad Tėvas Kudirka buvęs prieš porą metų čionai kurį laiką klebono pavaduotoju, tai jam viskas buvo žinoma, kur kas padėta, kur ko ieškoti.

Mudviem belaikant šv. Mišias, pasirodė ir mūsų šeimininkas. Jis tačiau šv. Mišių savo bažnyčioje šią dieną nelaikė, nes buvo užkviestas į kaimynų parapiją į palaidojimą. Po šv. Mišių grįžome į kleboniją, kur radome belaukiančią mus su pusryčiais jauną garsadinę — klebono seserėčią, neseniai dar atvykusią iš Lietuvos, Kauno universiteto II kurso studentę. Pusryčius patiekė labai skanius ir higieniškus: vaisių, pieno, kiaušinienes, tam tikrų Amerikoje labai mėgiamų kriaukšlelių, vadinamų „*corn flake*” su banais.

Po didįjį New York'ą

Po pusryčių nieko nelaukdami išvyko me, šeimininko — kun. Šeštoko lydimi, į gelžkelių valdybą išsiimti tam tikrų knygelių kunigams papiginta kaina gelžkelių bilietams gauti. Reikia pasigėrėti Amerikos tvarka. Kad ir didžiujam Amerikos gyventojai klaidatikiai, arba net visiškai

netikį, tačiau moka tikinčiųjų reikalus pagerbti. Visų tikybų dvasiškiams ir vienuoliams bei vienuolėms leidžia daugelyje Valsčių gelžkelių bilietus už pusę kainos!.. Už lengvatų knygeles reikėjo vieną dolierį užsimokėti. Kun. Šeštokas pasiskubino pats iš savo kišeniaus užmokėti, nujausdamas vienuolių kišenių tuščią esant. Teatlyginie jam Viešpats už jo duosnumą ir gerą širdį.

Gavę lengvatų knygeles, dabar visi vykome į stotį, iš kur rengėmės vykti į Worcester, Mass. Kad sutrumpintume sau kelionę ir kad galėčiau pamatyti Amerikos „dyvus” — požeminius geležinkelius, kun. Šeštokas vedasi į požeminius ir požeminiu geležinkeliu vežasi mus į stotį.

Kokia baisybė čia išdaryta! Man pirmą kartą matant tokią daugybę traukinių ir tokiu greitumu lekiančių vienas pro kitą, kad švilpia ir tiek, ėmė pabaisys didesnis negu muitinėje pasimetus su Tėvu Kudirka. Rodos, vienas žmogus, be kitų pagalbos, čionai turėtų dingti ir gana! Net galva pradėjo svaigti. Po kiek laiko tačiau žmogus apsipranti ir nieko baisaus tuose požemiuose visiškai nematai. Rodos, taip ir reikėtų būti.

Į stotį atvykome gana anksti. Ligi išeinant mūsų traukiniui buvo dar visa valanda. Tėvą Kudirką palikome saugoti daiktų laukiamajame salone, o mudu su klebonu Šeštoku nuėjome pažiūrėti stoties rūmų, kurie be galo dideli ir įdomūs. Čia visko gali rasti ir pamatyti: ir visokių krautuvių su įvairiausiais pirkiniais, ir šiaip reikalingų dalykų. Net nuolatinės parodos įtaisytos čia pat. Taigi kun. Šeštokas ir nusivedė mane parodyti geležinkelio parodos, kuri buvo įrengta galerijoje. Čia parodyta geležinkelio vystymosi istorija. Kaip atrodė pirmieji Amerikos geležinkeliai, kaip ėjo visi geryn, kol pasiekė šios dienos tobulumus. Yra kas pažiūrėti!

MŪSŲ DARBAI

CHICAGO, Ill. — Kolegijos Rēmėjų 19 skyrius gegužės 29 d. surengė Tėvams Marijonams į Romą keliaujantiems išleistuvių puikią vakarienę su programa.

Šeimininkės: J. Šiaulienė, E. Pocienė, M. Stumbrinė, K. Šliogerienė, ir šeimininkai: A. Grybas, J. Stumbrys, P. Šliogeris sukvietė virš poros šimtų svečių.

Parapijos mokyklos choras J. Brazaičio išmokytas ir Seserų Kazimieriečių mokytojų globojamas, gražiomis dainomis puotą pradėjo, solistės: P. Kamarauskaitė, A. Varaniūtė, P. Gadeikaitė, A. Šturkaitė ir garsiausioji West Sidės dainininkė A. Sauliūtė publiką savo gražiais ir švelniais balsais sužavėjo; vyrų garsų kvartetą sudarė: L. Labanauskas, Zaura, Zalatorius ir J. Paulauskas. Vakaro vedėjas L. Šimutis „Draugo“ redaktorius taip pat maloniai ir iškalbingai vedė vakarą, kad pora valandų besiklausant kalbų, nejučiuomis praslinko. Rēmėjų 21 skyriaus vardu linksmai kalbėjo A. Janušauskas, Aušros Vartų parapijos komitetų vardu laimingos kelionės linkėjo P. Šliogeris ir P. Balčiūnas. Archer Heights 41 skyriaus buvo visa valdyba ir su būriu atstovų P. Liubertienė teikė savo skyriaus Dvasios Vadui dovanėlę. Gražiai kalbėjo P. Čižauskas, A. Grybas, iš North Sidės A. Bacevičia, spaudos atstovas I. Sakalas, iš Bridgeporto A. Kairaitė, „Laivo“ ir „Draugo“ bendradarbis kun. P. Vaitukaitis, kun. M. Urbonavičius, kun. J. Mačiulionis, Jonas Kulikauskas, šeiminikių vardu E. Pocienė kelionei įteikė dovanėlę ir galutinai visiems svečiams Kolegijos Rēmėjams, programos dalyviams, Aušros Vartų parapijonams, šeimininkėms-ams, dainininkams, solistėms ir sumaniam vakaro vedėjui nuoširdžiai padėkojo kun. V. Kulikauskas, Provincijolas ir kun. L. Draugelis, „Laivo“ redak-

torius, jausmingomis kalbomis, po kurių klebonui sukalbėjus maldą išsiskirstė su viltimi mėnesio rugsėjo 17 d. per septintąjį Kol. Rēm. seimą Aušros Vartuose jau iš Europos grįžusiųjų Tėvų Marijonų linksmas sukaktuves turėti.

HINSDALE, Ill. — Birželio 1 d. Marijos Kalnelių Marijonų ūkio darbininkai parengė Tėvams Marijonams kun. V. Kulikauskui ir kun. L. Draugeliui išleistuvių pietus, per kuriuos Marijonų vietinių auklėtinių vardu gražiai kalbėjo A. Ignotas ir E. Kubaitis.

Čia dėdame pirmojo kalbą:

Artinintis valandai, kada Jūs, brangūsai Tėveli, išvažiuojate iš mūsų tarpo, tenka mums, Jūsų naujokams, ir dvasiškiems vaikeliams, tarti atsisveikinimo žodis. Tikimės, kad priimsite taip nuoširdžiai kaip mes jį teikiame mūsų paprastą ir nuoširdų — sudiev! Ačiu Jūms už Jūsų pasidarbavimą ir pasišventimą mūsų naudai padarytą.

Jūsų pamokinimai, persergėjimai, o kas svarbiausia, Jūsų pavyzdingas, vienuoliškas gyvenimas mums neišdildomai pasilieka širdyse.

Jums dabar išvažiuojant, daugeliui iš mūsų pasibaigia tas artimesnis santykiavimas, koks buvo per praeitus metus, bet mes Jūsų, Tėveli, neužmiršime nežiūrint kur mums ateityje teks darbuotis ir gyventi ir mes tuos Jūsų pamokymus ir Jūsų pavyzdingą gyvenimą visomis jėgomis mėginsime vykdyti mūsų pačių gyvenime ir pasielgimuose su tikra vienuoliška dvasia, kuri viską pergali ir viską apvainikuoja pasisekimu.

Ateinančio mėnesio 12 d. sueina Jums Tėveli, trisdešimts metų nuo Jūsų kuniųgustės šventinimų, o 19 d. pasitaiko Jūsų varduvės, kadangi Jūs tose dienose būsite toli nuo mūsų, tenka mums dabar

pasveikinti Jumis ir palinkėti daug metų darbuotis Kristaus vinyne, taip sekmingai, kaip iki šiol.

Tikimės, kad savo tolimoje kelionėje, Jūs mūsų neužmiršite ir šventose vietose už mus pasimelsite.

Kaipo atmintį ir mažą ženklelį mūsų gerų norų ir nuoširdžių linkėjimų, priimkite šį mūsų, brangūsai Tėveli, maldų dvasišką bukietą.

*Jurgis Andruška,
Eduardas Kubaitis,
Antanas A. Ignotas,
Pranas Aukškalnis,
Petras Činikas,
Jonas Šardys
Jonas Grenda,
Stanislovas Grafas,
Stanislovas Misiukevičius,
Juozas Overka.*

BAYONNE, N. J. — Siunčiu \$2.00 ir prašau atlaikyti šv. Mišias už mano motinėle, kuri pereitais metais gruodžio 29 d. mirė Lietuvoje. Mano motinėle buvo Marijonų Kolegijos rėmėja. Lietuvoje paliko du sūnus: Simaną ir Martiną, o Amerikoje — Joną, Ambrožą ir dukterį Ceciliją.

Jonas Ekelevičius.

Red. prierasas: Šv. Mišios atlaikytos Marijonų vienuolyne gegužės 30 d. 1933 m.

Kolegijos Rėmėjai:

EI. Rusienė, Dorchester, Mass. 3.00
B. Grybas, Chicago, Ill. 3.00
P. Čižauskienė, Sheboygan, Wis. 3.00
B. Volterienė, Pittsburgh, Pa. 3.00
J. Juknevičia, Chester, Pa. 3.00
IV. Žilinskienė, Chicago, Ill. 3.00
P. Navickas, Curtis Bay, Baltimore 3.00
Pr. Čižauskas, Chicago, Ill. 3.00
O. Danesevičienė, New Britain, Conn. 3.00
O. Dovidonienė, New Haven, Conn. 1.00
A. Savickienė, Elizabeth, N. Y. 3.00

M. Kalasinškie, Chicago, Ill. 3.00
J. Matemaitis, Chicago, Ill. 3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill. 5.00
A. Gustienė, Simsbury, Conn. 2.00
B. Miškinis, E. Cambridge, Mass. 3.00
P. Palevičius Shrewsbury, Mass. ... 3.00
Mrs. R. Link, Shenandoach, Pa. ... 3.00
Jėzaus Kančios Brolija, Melrose Pk. 10.00
A. Skodienė, Melrose Pk. 3.00
P. Ubrikas, Chicago, Ill. 3.00
A. Jasiunas, Chicago, Ill. 3.00
P. Taurozas, Cicero, Ill. 3.00
M. Anderson, Cicero, Ill. 4.00
M. Baltrušaitis, Brooklyn, N. Y. ... 3.00
A. Laukaitienė, Brooklyn, N. Y. ... 3.00
Mot. Sąg-os 35 kp. Brooklyn, N. Y. 2.00
Brostvininkų Dr-ja, Spring Valley, ... 3.00
J. Grudys, Spring Valley, Ill. 3.00
J. Vosilius, Worcester, Mass. 3.00
T. Šimaitienė, Chicago, Ill. 3.00
A. Brazinskas, Somersville, Conn. 3.00
U. Kubilienė, Soughton, Mass. 10.00
V. Četkauskas, Cambridge, Mass. ... 3.00
J. Kamičaitis, Detroit, Mich. 1.00
M. Balutienė, Norwood, Mass. 3.00
T. Kelimovich, Centralia, Ill. 5.00
A. Švilpauskienė, Melrose Park, 10.00
B. Naujokienė, Chicago, Ill. 3.00
O. Bulevičienė, Homestead, Pa. 1.00
J. Lapinskas, So. Boston, Mass. 3.00
M. S. Maspeth, L. I. 1.00
A. Balsis, Chicago, Ill. 3.00
S. Paukštienė, Chicago, Ill. 3.00
K. Gibbas, Scranton, Pa. 3.00
M. Kučinskas, Brooklyn, N. Y. 3.00
J. Bartnikas, Pittsburgh, Pa. 2.00
Rose Dziauskas, New Britain, Conn. 5.00
M. Rakauskas, Cicero, Ill. 5.00
Mrs. E. Stroga, Orange, Mas. 1.00
(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

KUN. F. KUDIRKOS DIENYNAS

Šv. Mykolo parapija, Chicagó, Ill., 1915 m.

Kovo 16 d. Volo, Ill. kun. Kudirka vietinius lietuvius aprūpino dvasiniais reikalais.

Kovo 19 d. atvyko kun. Vincentas Kulikauskas iš Friburgo, Šveicarijos, iš kur išvažiavo kovo 8 d. ir pakeliui į Chicagą keletą dienų viešėjo pas savo dėdę kun. Lietuvniką, Baltimorėje.

Kovo 20 d. kun. V. Kulikauskas buvo paskirtas naujokų mokytojum ir vedėju, kun. J. Kazakas — redaktorium "Tikybos ir Doros" ir kun. F. Kudirkai likosi kongregacijos, parapijos ir laikraščio administracijos darbai. Bal. 11—18 kun. Kudirka laikė misijos Spring Valley, Ill.

Bal. 20—23 kun. Kudirka turėjo lietuviams ir lenkams rekolekcijas Brolių Aleksijonų ligoninėje, 1200 Belden St., Chicago, Ill.

Gruodžio 3 d. kun. Kudirka buvo Michigan City, Mich. klausyti tikinčiųjų šv. išpažinčių.

Nuo geg. 23 iki birželio 6 d. kun. Kudirka laikė misijas Apreiškimo ir šv. Jurgio bažnyčiose.

Birželio 5 d. į vienuolyną atvyko Povilas Piaščinskas iš Lynn, Mass.

Birželio 13 d. kun. Kulikauskas išrinktas "Spaudos Draugijos" raštininku.

Birželio 16 d. buvo mokyklos mokinių piknikėlis "Polonia Grove."

Liepos 4 d. įvesta šv. Mykolo bažnyčioje Maldos Apaštalytės brolija.

Liepos 21—28 kun. Kudirka turėjo misijas, Maspeth, L. I. N. Y. ir tenai Dangų Žengimo broliją skaiстыklos sieloms nešti pagalbos atnaujino. Šion brolijon įsirašė 50 naujų narių.

Rugpiučio 4 d. Kongregacijos reikalams nupirktai namai 1631 W. North ave., Chicago, Ill. už \$3,500.00

Rugp. 13 d. į naujokyną buvo priimti: Stanislovas Montvidas, Vladas Smilgius ir Vladas Cibulskis.

Rugsėjo 5—26 kun. Kudirka laikė misijas Waterbury, Conn., nuo rugs. 30 iki spalio 3 d. New Haven, Conn.; nuo spalio m. 4—11 pavadavo Brooklyn, N. Y. šv. Jurgio bažnyčios kleboną; nuo spalio m. iki 19 laikė misijas Baltimore, Md. Šv. Jono bažnyčioje; nuo 21 iki 28 d. Elizabeth, N. J. šv. Petro ir Povilo baž.; nuo 29 iki 31 spal. Yonkers, N. Y.; nuo sp. 31 iki lap. 7 d. New York, N. Y.; nuo lap. 7—14 d. Bridgeport, Conn.; nuo lap. 16—23 d. New Britain, Conn. ir nuo lap. 24 iki gruod. 1 d. Brooklyn, N. Y. Karalienės Angelų bažnyčioje ir gruodžio 3 d. Chicagon grįžo su aspirantais Viktoru Brokevičiu ir Petru Vaičiunu. Šiuo metu perėjo per bandymą gana daug kandidatų; dauguma iš jų norėjo kunigystės atsiekti, bet tankiausiai silpna valia, gabumų ir ištvermės trūkumai kliudė.

1916 m. Tėvas Kudirka turėjo misijas Milwaukee, Wis. nuo vas. 27 iki kovo 5 d. E. St. Louis, Ill., nuo kovo 8—15 d. Dayton, O. nuo kovo 23—30 d.; Philadelphia, Pa. bal. 9—16; Hartford, Conn., Poughonock, Conn ir Hudson, Mass. nuo bal. 30 iki geg. 20 d.

Birželio 15 d. priimtas bandymui ir šv. Mykolo bažnyčios janitorius Aleksandras Navickas.

Rugpiučio 25 d. kun. V. Kulikauskas išvyko į Kunigų Vienybės seimą 29—30 rugp. Atlantic City ir nuo rugp. 30 iki rugsėjo 19 d. New Philadelphia, Pa. pavadavo kun. V. Matulaitį; nuo rugp. 19 iki 27 d. turėjo misijas Donora, Pa. ir nuo spalio 1 d. iki 11 d. Minersville, Pa. pas kun. J. Dumčių.

Lapkričio 1 d. buvo visose Amerikoje renkamos aukos lietuviams nukentėjusiems per didįjį Europos karą.

LIETUVOS ŽINIOS

PRAEITIES ATSIMINIMAI

KROKALAIKIS, (Simno valsč.)

Rinkimų diena.

Jau nuo pat anksto pradėjo rinktis žmonės į bažnytkaimį. Žmonės tariasi tar pusavyje, kas bus daryti? Ką rinksime vaitu? Kas iš tų rinkimų išeis? Visai galvojo. Drąsesnieji ir stipresnieji patriotai pasiryžę buvo varyti pradėtąją revoliuciją ligi galo: „žūt-but.“ Kiti vėl, bailsni ir mažiau susipratusieji patriotai, gąsdino pats save ir kitus, kad nekištu, kaip jie sako, nagų kur nereikia... Negalėdami žmonės tarpusavyje susitarti, visi, kaip stovi, sugužėjo pas mane, savo jaunąjį kunigėlį. Pas kleboną nedrįso eiti, bijodami, kad negautų bartis už revoliucionierišką darbą. Jaunas, mat, vis jaunas!..

Aš — ką gi galėjau jiems patarti, jei aš pats nieko nenusimanau, kas čia yra? Patariau būti išmintingiems. Jei ką darys, kad darytų visi kartu. Dieve saugok nesiskirstyti ir nebūti vieni kitų parduovikais. Daugiau kalbėti žodžiu, bet ko mažiau raštu, ypač kur reikia dėti savo parašą. Jei kur rašysitės, tai rašykitės visi po savo nutarimais. Visų kad ir atsipeikės rusų valdžia, vistiek nubausti neno rės ir negalės. Ir dar kitokių nurodymų davęs, išleidau juos į valsčiaus sueigą.

Tarėsi per visą dieną. Svarbiausias tarybų punktas, be abejo, buvo, kad senąjį valsčiaus vaitą pašalinti ir jo vieton kitą išrinkti. Išrinkta vienbalsiai vienas iš geriausių ūkininkų, kuris ir doras buvo ir skaitęs lietuviškus laikraščius, rodos, Antanas Aliulis buvo jo vardas. Nubalsavę paliepė raštvedžiui surašyti protokolą.

Protokolą surašyti surašė, bet kai reikėjo pasirašyti, tai primiesiems besi-

rašant, kiti po vieną, po vieną ir paspruko iš raštinės. Tik penkių parašai buvo padėti knygoje, kiti visi nejaučiomis išsi-skklaidė. Daugelis teisinosi, kad jau vėlokas metas, reikią skubėti namo, gyvuliai dar nešerti, negirdyti ir t. t. Rytoj ateisią visi iš naujo ir tuomet pasirašysią. Susirinkimui vadovavo revoliucionierių tam tyčia atsiųstas vyrukas, rodos, Ambraziejus. Neatmenu gerai, koks vardas.

Susirinkimui pasibaigus, niekam neparėjo į galvą, kad protokolų knygos su parašais penkių ūkininkų negalima palikti be priežiūros, kad kitą sykį nepatektų ji rusų valdžios agentams. Jie ją paliko ant stalo raštinėje. Pasirašiusieji, eidami namo, užsuko ir pas mane, pasiklausti, ar gerai jie padarė, ar negerai? Aš išgirdęs, kad taip nedraugiškai daugumos pasielgta ir kad geriausiems ūkininkams duota pasirašyti, o kiti visi pabugo ir kad knygas paliko raštinėje senojo viršaičio rankose, gandau ir persigandau.

— Ką jūs dabar padarėte? — klausiu jų. — Jei rusai sučiups jūsų parašus..

Mums bešnekant su ūkininkais, tik pakylst ateina ir pats revoliucininkų vadas — p. Ambraziejus. Aš tuoj ant jo ir užpuolau, kam jie taip neišmintingai pasielgė. Šis man ima teisintis, kad ir jis to nesitikėjęs, jog ūkininkai būsią toki veidmainiai: pirmiau žadėjosi visi pasirašyti, o kai reikia, tai visi pakriko. Bet tai visa dar galima pataisyti. Sueiga tešis dar ir rytoj. Taigi rytoj pasirašysią ir likusieji. Taip ramindamiesi ir išvaikščiojo kas į savo namus.

Naktis nerami. Visi laukiame rytojaus. Ar jis bus laimingas, ar nelaimę atneš? Visko buvo galima laukti.

Anksti rytą, kaip tik po pusryčių, o jau minios krokialaukiečių renkas į raštinę toliau dalykų svarstyti.

Ateina gandų, būk kazokai jau Simne

Pradėjus posėdžiauti, nespėjo gerai dar dalykų nė aptarti, paleido kažkas gandų, kad kazokai esą Simne ir netrukus pulsia Krokialaukį. Visus bematant apėmė panika. Kas kur galėdamas spruko: Krokialaukiečiai kiekvienas į savo namus, revoliucininkų atstovas, palikęs valstiaus knygas su naujais portokolais ir su penkių vakar pasirašusių valstiečių parašais pametė raštinėje ant stalo, o pats už kepturės ir iškūrė savais keliais.

Senasis vaitas, Virbauskas, knygas tuoj po raktu į spintą ir nudžiugęs laukia atvykstančių kazokų.

Kurie buvo pasirašę po protokolu, žinoma, dabar atsidūrė labai nemalonioje padėtyje. Rusų valdžia jų vardus radusi, be abejo, juos palaikys revoliucijos vadais ir smarkiai nubaus. Vargšai apgauti, ateina pas mane pasiskųsti, kas daryti jiems toliau? Žinoma, man buvo labai nesmagu, kad šitaip dalykai virto. Bet ką dabar darysi? Kad viršaitis būtų mums palankus, tai pusė būtų bėdos: išplėštų tuos lapus, kur surašytas protokolas, ir kvita. Lengva pasiteisinti — revoliucionieriai išeidami išplėšė, ir tiek. O kas rinko ir balsavo — visi! Kas būtų susekęs?

Bet čia buvo visai kitaip. Viršaitis Virbauskas buvo labai piktas už tai, kad jį numetė ir viešai iškeikė, buvo pilnas keršto ir tykojo, kad galėtų savo neprieteliams atkeršyti. Taigi jis pasijutęs ant kojų, kai išgirdo ateinant kazokus iš Simno, knygas uždarė ir nenori nė užsiminti apie tai, kad pagelbėtų žmonėms.

Būk dabar gudras ir patark jiems, kas daryti? Subariau už jų nesupratimą, kad dėjo savo parašus. Revoliucijos metu, kai viskas verda ir nežinia, ką rytojus atneš, kas savo parašus kur pavajinga kiša? Kodėl jie mano vakarykščio patarimo neklausė, kad liečiau su parašais

nesiskubinti. Dabar ką darysi? Eit pas Virbauską ir gražumu prašyt, kad jis jiems knygas išduotų arba pats išplėštų jų parašus.

Nieko tačiau iš to neišėjo, nes kaip minėjau, Virbauskas nenorėjo nė girdėti apie tai. Nieko daugiau jiems dabar nebeliko, kaip pasivesti Dievo Apvaizdai ir laukti, kas bus? Aš tikėjau, kad Dievo Apvaizda jų neapleis, ne, visi penki buvo geri ir dori žmonės, ką darė tai darė tikrai norėdami visiems žmonėms gero. Ir neapleido jų Viešpats.

Blygstelia pagalbos viltis.

Taip mums besirūpinant ateina sekmadienis. Vadinasi, nuo įvykio prabėga visa savaitė. Tą sekmadienį man reikėjo iš eilės sakyti pamokslas. Taigi atsilaikęs ankstyvasias šv. Mišias, po pusryčių parėjau namo ir rengiausi prie pamokslu. tik girdžiu atsibeldžiant pas mane tris ar keturis jaunos vyrus. Gerai neatmenu, keli jie tuomet buvo. Drąsiai įeina pas mane. Vieną iš jų aš pažinojau, tai buvo iš gimnazijos laikų mano vyresnysis draugas, kaimynystėje esančio kunigo Baltromiejaus C. tikras brolis Liudvikas, kitų nepažinau. Neatmenu gerai, ar jie man prisistatė, ar neprisistatė, tik tiek, kad nieko nelaukdami pradeda mane klausinėti apie vaito rinkimus ir apie žmonių nuotaiką po pirmųjų revoliucijos žingsnių. Aš jiems atpasakojau, ką girdėjęs. Būtent, kad žmonių nuomonė apie revoliucijos vedėjus labai bloga. Kas matė, taip begėdiškai išduoti sau patikimiausius žmones į valdžios rankas? Palikti nesunaikintus dokumentus. Ir taip nusigąsti tik gandų, nes jokių kazokų niekur apylinkėje nebuvo. Pridūriau dar prie to, kad jei dalyko nepataisys, tai jau nėra ką žmonėms į akis rodytis, nes jie įpykę po šitokio pasielgimo, gali visai nekaip su kalbėtojais pasielgti.

Tai kas darytina? Kokiū būdu dalykas reikėtų taisyti?

Mano svečiai kiek susimąstę pagalvojo ir nutarė šiandie viešai su prakalbo mis nesirodyti. Pirmiau reikią atitaisyti padarytoji klaida: išgauti iš valsčiaus raštinės parašai, o tuomet tiktai pradėti ką naujo. Tai kaip gi išgauti tieji parašai. Nutarta, sulaukus nakties atvykti keliese ir užpulti raštinę ir varu atimti knygos ir sunaikinti parašai.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kuomet yra leista priimti Komunią valgius?

ATSAKYMAS. Pagal Bažnyčios įstatymą pavalgę gali priimti Komunią tik kaippo Vijatiką, mirties pavojuje.

Šv. Tėvas leido priimti Komunią du kartu mėnesyje ligoniams, išgėrusiems kokio nors skystimo, bet tokiems ligonims, kurie mėnesį arba ilgiau priversti yra sirgti.

KLAUSIMAS. Kas daryti, kuomet meldžianties jautiesi kaip nesimeldžias?

ATSAKYMAS. Toks jausmas nėra nuodėmė. Jis yra arba pagunda, arba eina iš nuovargio. Jį pajutus, reikia pakrutiinti kiek - ne - kiek savo valią ir paprašyti Dievo pagalbos geriau melstis. Kadangi toks jausmas nėra nuodėmė, tai jo visiškai nepaisant, tęseti toliaus maldoje. Tokia malda Dievą garbins ir besimeldžiančiam neš naudos.

KLAUSIMAS. Ar leista yra Graikijoje ir nekuriose kitose šalyse katalikų kunigui apsivesti ir turėti savo šeimą, kaip protestantų ministeriams.

ATSAKYMAS. Katalikų kunigui niekur nėra leista apsivesti, priėmus kunigystės sakramentą; tik nekuriose šalyse, kuriose yra katalikai "Rytų Apeigų" gali būti šventinami kunigais jau apsivedę vyrai. Jie gali turėti ir savo šeimąs. Jei tokio kunigo moteris miršta, jis turi naš-

lauti visą likusį savo gyvenimo amžių; antrą kartą negali apsivesti.

OBUOLYS ANT TAKO

Obuolys ant didžio tako

Kažin kaip keistai pateko!

Toksai didelis, nunokęs.

Rodos, inok tik ir naudokis.

Obuoly, tu obuolėli,

Auksaspalvi obuoliukšti

Kas tau pakraščius atskelė

Kas ragavo tavo rūkštį?

Kokią pavojingą dalį

Davė tau patsai likimas

Paleista nuo sieto žalė

Čiūkė, cypė --- visos ima...

O, čionai ant tako šito

Bulių nuolatos badyto,

Kiaulių rausto, trypto ožkų...

Trošku, obuolėli, trošku!

Obuoly skaisčiausio aukso,

Kad galėčiau širdies vieton

Pasiimčiau ir čia auk sau,

Kad pavojai neužlietu...

Lietuva, Tėvyne mūsų,

Tu --- šis obuolys ant tako,

Dėl kurio tiek seilių teko

Varvint lenkui, švabui, rusui!

* * *

Kursai Dievą myli randa pasigėrėjimo visame; kurs Dievo nemyli neranda tikro džiaugsmo niekame.

LISIEUX. — Šiais metais liepos 2 d. bus konsekruota šv. Teresės Vaikelio Jėzaus vardo bazilika Lisieux mieste. Ji jau bebaigiama įrengti. Tada įvyks didelis kongresas, kurio metu bus pašventinta bazilika. Kongrese bus keliamas Šventosios mokslas, jos apastaliska įtaka žmonėms.